

Lieta C-127/24

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2024. gada 15. februāris

Iesniedzējtiesa:

Bundesgerichtshof (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2024. gada 8. februāris

Prasītāja un revīzijas sūdzības iesniedzēja:

*Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische
Vervielfältigungsrechte eV (GEMA)*

Atbildētāja un atbildētāja revīzijas tiesvedībā:

VHC 2 Seniorenresidenz und Pflegeheim GmbH

BUNDESGERICHTSHOF [FEDERĀLĀS AUGSTĀKĀS TIESAS]

LĒMUMS

[..]

pasludināts
2024. gada 8. februārī
[..]

lietā

*GEMA Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische
Vervielfältigungsrechte, [..]*

[..] Berlīne,

prasītāja un revīzijas (*Revision*) sūdzības iesniedzēja,

[..]

pret

VHC 2 Seniorenresidenz und Pflegeheim GmbH, [..]

[..] *Unterschleißheim* [*Unterschleißheim*],

atbildētāja un atbildētāja revīzijas tiesvedībā,

[..]

Bundesgerichtshof I Civillietu senāts [..]

nolēma:

- I. Apturēt tiesvedību.
- II. Eiropas Savienības Tiesai uzdot šādus prejudiciālus jautājumus par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 22.6.2001., 10. lpp.), 3. panta 1. punktu:
  - 1) Vai senioru aprūpes centra, kas darbojas komerciālos nolūkos, iemītnieki, kuru istabās ir televīzijas un radio pieslēgums un kuriem senioru aprūpes centra pārvaldnieks ar savu satelītsignālu uztvērēju uztvertās apraides programmas vienlaicīgi, nemainīti un nesaīsināti retranslē savā kabeļtīklā, ir “nenoteikts skaits potenciālo saņēmēju” Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punktā noteiktās definīcijas “izziņošana sabiedrībai” izpratnē?
  - 2) Vai Eiropas Savienības Tiesas līdz šim izmantotā definīcija, saskaņā ar kuru, lai aizsargāta darba izziņošana varētu tikt kvalificēta kā “izziņošana sabiedrībai” Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punkta izpratnē, vēl ir nepieciešams, “lai tas būtu izziņots īpašā tehniskā veidā, kas atšķiras no līdz tam izmantotajiem veidiem, vai, ja tā nav, jaunai sabiedrībai, tas ir, sabiedrībai, kuru autortiesību īpašnieks vēl nav ņēmis vērā, atļaujot sākotnēji izziņot savu darbu sabiedrībai”, joprojām ir vispārīgi piemērojama, vai arī izmantotajam tehniskajam veidam ir nozīme tikai gadījumos, kad saturs, kas sākotnēji uztverts virszemes, satelīta vai kabeļu tīkla apraidē, tiek retranslēts atvērtajā tīmeklī?
  - 3) Vai runa ir par “jaunu sabiedrību” Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punktā noteiktās definīcijas “izziņošana sabiedrībai” izpratnē, ja senioru aprūpes centra pārvaldnieks, kas darbojas komerciālos nolūkos, vienlaicīgi, nemainīti un nesaīsināti uz savā kabeļtīklā esošajiem televīzijas un radio pieslēgumiem aprūpes

centra iemītņieku istabās retranslē apraides programmas, kas uztvertas, izmantojot savu satelītsignālu uztvērēju? Vai, veicot šo novērtējumu, nozīme ir tam, vai neatkarīgi no pārraides kabeļtīklā iemītņiekiem ir iespēja televīzijas un radio programmas savās istabās uztvert virszemes tīkla apraidē? Vai, veicot šo novērtējumu, nozīme ir arī tam, vai tiesību subjekti jau saņem atlīdzību par piekrišanu sākotnējai pārraidei?

Pamatojums:

- 1 A. Prasītāja ir *Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte* (turpmāk tekstā – “GEMA”). Tā pārvalda [darbu] izmantošanas tiesības, kuras tai piešķirušī komponisti, tekstu autori un mūzikas izdevēji.
- 2 Atbildētāja Danē [*Dahn*] pārvalda senioru aprūpes centru, kurā aprūpes zonā ir 88 vienvietīgas un 3 divvietīgas istabas, kas iedalītas četrās dzīvojamās zonās. Tur pastāvīgi dzīvo 89 aprūpējami seniori, kuri papildus izmitināšanai saņem arī visaptverošu aprūpi un atbalstu. Papildus aprūpes telpām atbildētājas iestādē ir dažādas koplietošanas telpas, kā, piemēram, ēdināšanas telpas un atpūtas telpas.
- 3 Atbildētāja iestādē, izmantojot savu satelītsignālu uztvērēju, uztver apraides programmas (televīziju un radio) un vienlaicīgi, nemainīti un nesaīsināti savā kabeļtīklā retranslē tās uz esošajiem televīzijas un radio pieslēgumiem aprūpes centra iemītņieku istabās. Šādā veidā visās senioru aprūpes centra iemītņieku istabās ir pieejams televīzijas un radio signāls.
- 4 Prasītāja uzskata, ka apraides programmu retranslācijai, ko veic atbildētāja, ir nepieciešama licence, un ir nesekmīgi lūgusi atbildētāju noslēgt licences līgumu.
- 5 Pēc prasītājas lūguma apgabaltiesa, piedraudot ar precīzāk nosauktām procesuālajām sankcijām, piesprieda atbildētājai:

pārtraukt bez prasītājas piekrišanas retranslēt pārraidītos prasītājas repertuārā ietilpstošos muzikālos darbus ar vai bez teksta vienlaicīgi, nemainīti un nesaīsināti retranslētas programmas ietvaros, izmantojot atbildētājas pārvaldītājā iestādē [...] esošo kabeļtīklu, it īpaši no satelītsignālu uztvērēja uz pieslēgumiem iemītņieku istabās.
- 6 Pamatojoties uz atbildētājas apelācijas sūdzību, apelācijas tiesa prasību noraidīja (*OLG Zweibrücken* [Federālās zemes Augstākā tiesa Cveibrikenē], *GRUR* 2023, 722). Ar revīzijas sūdzību, kuru apelācijas tiesa ir atzinusi par pieņemamu un kuru atbildētāja lūdz noraidīt, prasītāja turpina uzturēt savu prasījumu.
- 7 B. Revīzijas sūdzības iznākums ir atkarīgs no Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta interpretācijas. Tādēļ pirms nolēmuma pieņemšanas par revīzijas sūdzību tiesvedība ir jāaptur un atbilstoši LESD 267. panta pirmās daļas

b) apakšpunktam un trešajai daļai Eiropas Savienības Tiesai ir jāiesniedz lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu.

- 8 I. Apelācijas tiesa ir uzskatījusi, ka prasītājas izvirzītais prasījums par atturēšanos no darbības nepastāv, jo nav notikusi izziņošana sabiedrībai.
- 9 Lai gan pastāv izziņošanas darbība, tomēr izziņošana nav publiska, jo izziņošana šajā gadījumā skar ierobežotu personu loku, kas ir iestādes iemītnieki un kuri – līdzīgi kā dzīvokļu īpašnieku biedrības biedri – ir strukturāli ļoti viendabīgs un iestādē uz pastāvīgu apmešanos vērsts, stabils personu loks ar samērā zemu mainību.
- 10 II. Prasītājas revīzijas sūdzība par šo vērtējumu ir apmierināma, ja apelācijas tiesa kļūdaini ir pieņēmusi, ka kabeļu retranslācija šajā gadījumā nav izziņošana sabiedrībai *UrhG* [Autortiesību un blakustiesību likuma] 15. panta 2. punkta pirmā teikuma un otrā teikuma 3. apakšpunkta, 20. panta un 20.b panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē. Prasītājai ir tiesības izvirzīt prasījumu par atturēšanos no darbības (šajā sakarā skat. turpmāk B sadaļas II iedaļas 1. punktu). Tas, vai kabeļu retranslācija šajā gadījumā atbilst prasībām, kas izvirzītas attiecībā uz izziņošanu sabiedrībai, Savienības tiesībās ir precizējams vairākos aspektos. Vispirms ir jānoskaidro, vai atbildētājas senioru aprūpes centra iemītnieki ir nenoteikts skaits potenciālo saņēmēju Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punktā noteiktās definīcijas “izziņošana sabiedrībai” izpratnē (šajā ziņā skat. turpmāk B sadaļas II iedaļas 2. punktu). Turklāt ir jāprecizē, vai Eiropas Savienības Tiesas izmantotā definīcija “izziņošana sabiedrībai” Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punkta izpratnē, ņemot vērā izmantoto tehnisko veidu, joprojām ir vispārīgi piemērojama vai arī tikai atsevišķiem pārraidīšanas gadījumiem (šajā ziņā skat. turpmāk B sadaļas II iedaļas 3. punktu). Visbeidzot, ir jānoskaidro, vai senioru aprūpes centra iemītnieki šeit aplūkotajā situācijā ir “jauna sabiedrība” definīcijas “izziņošana sabiedrībai” izpratnē atbilstoši Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punktam (šajā ziņā skat. turpmāk B sadaļas II iedaļas 4. punktu).
- 11 1. Prasītājai ir tiesības izvirzīt prasījumu par atturēšanos no darbības saskaņā ar *UrhG* 97. panta 1. punkta pirmo teikumu. Autoriem, izpildītājiem, raidorganizācijām un filmu producentiem ir ekskluzīvas tiesības uz kabeļu retranslāciju. Viņu tiesību prettiesiska aizskārums gadījumā viņi var prasīt atturēties no darbības saskaņā ar *UrhG* 97. panta 1. punkta pirmo teikumu (attiecībā uz *UrhG* 97. panta 2. punktu skat. *BGH* [Federālās Augstākās tiesas] spriedumu, 2020. gada 18. jūnijs, I ZR 171/19, *GRUR* 2020, 1297 [*juris* 9. punkts] = *WRP* 2020, 1573 – Apraide brīvdienu mājās, un tajā minētā judikatūra). Prasītāja izmanto šīs tiesības attiecībā uz komponistiem un teksta autoriem kā autoriem.
- 12 2. Vispirms ir jāprecizē, vai senioru aprūpes centra, kas darbojas komerciālos nolūkos, iemītnieki, kuru istabās ir televīzijas un radio pieslēgums un kuriem senioru aprūpes centra pārvaldnieks ar savu satelītsignālu uztvērēju uztvertās apraides programmas vienlaicīgi, nemainīti un nesaīsināti retranslē savā

- kabeļtīklā, ir “nenoteikts skaits potenciālo saņēmēju” definīcijas “izziņošana sabiedrībai” izpratnē atbilstoši Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punktam (pirmais prejudiciālais jautājums). No tā ir atkarīgs, vai apelācijas tiesa ir pamatoti pieņēmusi, ka šajā gadījumā attiecīgā izmantošanas darbība nav izziņošana sabiedrībai *UrhG* 15. panta 2. punkta pirmā teikuma un otrā teikuma 3. apakšpunkta, 20. panta un 20.b panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē.
- 13 a) Autora ekskluzīvās tiesības uz sava darba izziņošanu sabiedrībai (*UrhG* 15. panta 2. punkta pirmais teikums) ietver apraides tiesības (*UrhG* 15. panta 2. punkta otrā teikuma 3. apakšpunkts), tātad, tiesības publiskot darbu, izmantojot apraidi, kā, piemēram, skaņas un televīzijas apraidi, satelīta apraidi, kabeļu apraidi vai līdzīgus tehniskos līdzekļus (*UrhG* 20. pants). Apraides tiesības saskaņā ar *UrhG* 20.b panta 1. punkta pirmo teikumu ietver tiesības uz kabeļu retranslāciju, tātad, tiesības retranslēt pārraidītu darbu vienlaicīgi, nemainīti un nesaīsināti retranslētas programmas ietvaros, izmantojot kabeļu sistēmas vai mikroviļņu sistēmas (skat. *BGH*, *GRUR* 2020, 1297 [*juris* 11. punkts] – Apraide brīvdienu mājās, un tajā minētā judikatūra). Kabeļu retranslācijas tiesības ir īpašs apraides tiesību gadījums, un tādējādi tas ir īpašs izziņošanas sabiedrībai gadījums. Saskaņā ar *UrhG* 15. panta 3. punkta pirmo teikumu izziņošana ir izziņošana sabiedrībai tad, ja tā ir paredzēta lielam sabiedrības locekļu skaitam. Saskaņā ar *UrhG* 15. panta 3. punkta otro teikumu sabiedrība ietver ikvienu personu, kurai nav personisku attiecību ar personu, kura izmanto darbu, vai ar citām personām, kuras darbu uztver vai kurām tas ir kļuvis pieejams nemateriālā formā. Tas pats attiecas uz izpildītājiem, raidorganizācijām un filmu producentiem, ciktāl tiem ir ekskluzīvās tiesības uz kabeļu retranslāciju (skat. *UrhG* 78. panta 1. punkta 2. apakšpunktu, 87. panta 1. punkta 1. apakšpunkta pirmo gadījumu, 94. panta 4. punktu, 95. pantu).
- 14 b) Šajā gadījumā aplūkotās autoru un blakustiesību subjektu ekskluzīvās tiesības sakarā ar viņu darbu un izpildījumu izziņošanu sabiedrībai, izmantojot kabeļu retranslāciju, ir balstītas uz Eiropas Savienības direktīvām. Tāpēc jēdziens “izziņošana sabiedrībai” ir jāinterpretē saskaņā ar autoriem piemērojamo tiesību normu Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 3. panta 1. punktā, kā arī saskaņā ar blakustiesību subjektiem piemērojamo tiesību normu Direktīvas 2006/115/EK par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām intelektuālā īpašuma jomā (kodificēta versija), 8. panta 1. punktā un šajā ziņā pasludināto Eiropas Savienības Tiesas judikatūru (skat. *BGH* spriedumu, 2015. gada 17. septembris, I ZR 228/14, *BGHZ* 206, 365 [*juris* 30.–41. punkts] – *Ramses*; spriedums, 2018. gada 11. janvāris, I ZR 85/17, *GRUR* 2018, 608 [*juris* 22. punkts] – *Slimnīcas radio*; *BGH*, *GRUR* 2020, 1297 [*juris* 11. punkts] – Apraide brīvdienu mājās, un attiecīgi tajos minētā judikatūra).
- 15 c) Jēdziens “izziņošana sabiedrībai” saskaņā ar Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punktu un Direktīvas 2006/115/EK 8. panta 1. punktu apvieno divus elementus, proti, izziņošanas darbību un šīs izziņošanas publisko raksturu. Turklāt šis jēdziens prasa individualizētu vērtējumu. Šādā vērtējumā jāņem vērā vairāki

papildkritēriji, kas nav autonomi, bet ir savstarpēji saistīti. Tā kā šie kritēriji dažādās konkrētās situācijās var pastāvēt ar ļoti mainīgu intensitāti, tie ir jāpiemēro gan individuāli, gan savstarpējā mijiedarbībā (pastāvīgā judikatūra; skat. tikai Tiesas spriedumu, 2023. gada 20. aprīlis, C-775/21 un C-826/21, *GRUR* 2023, 717 [*juris* 47. un 48. punkts] = *WRP* 2023, 681 – *Blue Air Aviation/UCMR – ADA u.c.*, un tajā minētā judikatūra).

- 16 aa) Apelācijas tiesa pamatoti ir uzskatījusi, ka radio un televīzijas raidījumu retranslēšana, izmantojot sadales iekārtu, senioru aprūpes centra iemītnieku istabās ir izziņošanas darbība.
- 17 (1) Jēdziens “izziņošana”, ņemot vērā Direktīvas 2001/29/EK galveno mērķi, kas ir nodrošināt augstu aizsardzības līmeni autoriem, ir jāsaprot plaši, proti, kā tāds, kas attiecas uz jebkādu aizsargāto darbu pārraidīšanu neatkarīgi no izmantotā tehniskā līdzekļa vai veida. “Izziņošanas” priekšnoteikums ir tāds, ka lietotājs, pilnībā apzinoties savas rīcības sekas, – tāpat ar nodomu un mērķtiecīgi – rīkojas, lai nodrošinātu trešajām personām piekļuvi aizsargātiem darbiem, kas tām bez lietotāja rīcības nebūtu. Šajā ziņā ir pietiekami, ka trešām personām ir piekļuve aizsargātajam darbam, un izšķirošais nav tas, vai tās šo iespēju izmanto (*BGH, GRUR* 2020, 1297 [*juris* 17. punkts] – *Apraide brīvdienu mājās*, un tajā minētā judikatūra).
- 18 (2) Attiecīgi šajā gadījumā aplūkotā apraides programmu retranslācija senioru aprūpes centra iemītnieku istabās, izmantojot tādu tehnisku līdzekli kā sadales kastīti, ir jākvalificē kā “izziņošanas darbība” Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punkta un Direktīvas 2006/115/EK 8. panta 1. punkta izpratnē. Veicot retranslāciju izmantojot sadales kastīti, atbildētāja rīkojās, pilnībā apzinoties savas rīcības sekas, – tāpat ar nodomu un mērķtiecīgi –, lai tās iestādes iemītniekiem dotu iespēju piekļūt apraides programmām, kas viņiem, bez atbildētājas rīcības šādā formā nebūtu bijušas.
- 19 bb) Tas, vai apelācijas tiesa pamatoti ir uzskatījusi, ka šajā gadījumā nepastāv izziņošana sabiedrībai, ir jāprecizē, ņemot vērā Savienības tiesības.
- 20 (1) Apelācijas tiesa ir uzskatījusi, ka kabeļu retranslācija senioru aprūpes centra iemītnieku istabās nav izziņošana sabiedrībai. Pat ja 88 vienvietīgu istabu un 3 divvietīgu istabu gadījumā ir izpildīts Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā formulētais kritērijs “diezgan liels personu skaits”, iestādes iemītnieki, kā tas tiek prasīts tālāk, nav “personas vispārīgi”. Šajā gadījumā izziņošana attiecas tikai uz “konkrētām personām”, jo tā tiek veikta ierobežotam personu lokam. Iestādes iemītnieki, līdzīgi kā dzīvokļu īpašnieku biedrības biedri, veido strukturāli ļoti viendabīgu un iestādē uz pastāvīgu apmešanos vērstu, stabilu personu loku ar samērā zemu mainību. Koplietošanas telpas dod iespēju kopīgi ieturēt maltītes, veidot personisku saziņu un sociālo mijiedarbību starp iemītniekiem. Atšķirībā no tā, kā tas ir viesnīcā vai rehabilitācijas centrā, izvēloties senioru aprūpes centru kā vietu, kur pavadīt pēdējo dzīves posmu, starp iemītniekiem veidojas cieša saikne. Atbildētājas piedāvātais īstermiņa aprūpes piedāvājums nepiešķir tās iestādei

būtiski atšķirīgu raksturu. Tas, ka atbildētāja veic kabeļu retranslāciju komerciālos nolūkos, neattaisno atšķirīgu vērtējumu.

- 21 (2) Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru sabiedrības jēdziens ir izpildīts tikai nenoteikta skaita potenciālo adresātu un diezgan liela personu skaita gadījumā.
- 22 “Nenoteikts skaits potenciālo saņēmēju” ir tad, ja izziņošana tiek veikta personām vispārīgi, tātad, nevis konkrētām, privātai grupai piederošām personām (attiecībā uz Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punktu skat. Tiesas spriedumu, 2016. gada 31. maijs, C-117/15, *GRUR* 2016, 684 [*juris* 42. punkts] – *Reha Training/GEMA*; attiecībā uz Direktīvas 92/100/EEK [tagad Direktīva 2006/115/EK] 8. panta 2. punktu skat Tiesas spriedumu, 2012. gada 15. marts, C-135/10, *GRUR* 2012, 593 [*juris* 85. punkts] = *WRP* 2012, 689 – *SCF/Del Corso*; spriedums, 2012. gada 15. marts, C-162/10, *GRUR* 2012, 597 [*juris* 34. punkts] – *PPL/Īrija*).
- 23 Kritērijs “diezgan liels personu skaits” nozīmē, ka sabiedrības jēdziens ietver noteiktu minimālo robežvērtību, kas no šī jēdziena izslēdz vairāku attiecīgo personu skaitu, kurš ir pārāk mazs vai pat niecīgs. Lai noteiktu šo personu skaitu, ir jāņem vērā kumulatīvās sekas, kas rodas, padarot darbus pieejamus potenciālajiem saņēmējiem. Šajā ziņā nozīmīgi ir tas, cik lielam personu skaitam ir vienlaicīga un secīga piekļuve vienam un tam pašam darbam (skat. Tiesas spriedumu, *GRUR* 2016, 684 [*juris* 40.–44. punkts] – *Reha Training/GEMA*; Tiesas spriedums, *GRUR* 2023, 717 [*juris* 54. punkts] – *Blue Air Aviation/UCMR – ADA u.c.*, un attiecīgi tajos norādītā judikatūra).
- 24 (3) Apelācijas tiesa pamatoti ir uzskatījusi, ka iemītnieku skaits atbildētājas nodrošinātajās 88 vienvietīgajās un 3 divvietīgajās istabās atbilst kritērijam “diezgan liels personu skaits”. Revīzijas tiesa piekrīt šim vērtējumam; tiesību kļūdas šajā ziņā nav saskatāmas.
- 25 (4) Tas, vai apelācijas tiesa ir pamatoti uzskatījusi, ka izziņošana šajā gadījumā Eiropas Savienības Tiesas judikatūras izpratnē notika nevis nenoteiktam skaitam potenciālo saņēmēju, bet gan tikai konkrētām, privātai grupai piederošām personām, ir jānoskaidro atbilstoši Savienības tiesībām.
- 26 (a) Eiropas Savienības Tiesa ir nospriedusi, ka viesnīcas viesi, kuras uzturētājs savos viesu numuros uzstāda televizorus un/vai radiouztvērējus, uz kuriem tas izplata apraides signālu, ir nenoteikts skaits potenciālo pakalpojuma saņēmēju, jo šo viesu piekļuve viesnīcas pakalpojumiem principā ir balstīta uz katra atsevišķā viesu personisku lēmumu un ir ierobežota tikai ar attiecīgās viesnīcas uzņemšanas kapacitāti, līdz ar to šāda piemēra gadījumā runa ir par “personām vispārīgi” (Tiesas spriedums, *GRUR* 2012, 597 [*juris* 41. punkts] – *PPL/Īrija*). Tādā pašā nozīmē Tiesa ir nospriedusi attiecībā uz rehabilitācijas centra pacientiem (Tiesas spriedums, *GRUR* 2016, 684 [*juris* 57. punkts] – *Reha Training/GEMA*; attiecībā uz slimnīcas pacientiem arī *BGH*, *GRUR* 2018, 608 [*juris* 34. un 35. punkts] – *Slimnīcas radio*). Visos šajos gadījumos piekļuve attiecīgi piedāvātajiem

pakalpojumiem principā ir balstīta uz katra atsevišķā viesa, uz kuru attiecas piedāvājums, personisko lēmumu un ir ierobežota tikai ar attiecīgās iestādes uzņemšanas kapacitāti.

- 27 Turpretim zobārsta pacientus, kuriem uzgaidāmajā telpā tiek atskaņota fona mūzika, Eiropas Savienības Tiesa nav uzskatījusi par “personām vispārīgi”, jo tie veido personu kopumu, kura sastāvs lielā mērā ir stabils, un tādējādi šīs personas veido noteiktu potenciālo adresātu kopumu, jo pārējām personām principā nav piekļuves šī zobārsta aprūpei (Tiesas spriedums, *GRUR* 2012, 593 [*juris* 95. punkts] – *SCF/Del Corso*). Arī izziņošana, kas attiecas uz skaidri definētu un ierobežotu personu grupu, kura pilda funkcijas sabiedrības interesēs tiesā, tiek veikta nevis nenoteiktam skaitam potenciālo saņēmēju, bet gan atsevišķām un noteiktām personām saistībā ar to profesionālo darbību (attiecībā uz Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punktu skat. Tiesas spriedumu, 2020. gada 28. oktobris, C-637/19, *GRUR* 2020, 1295 [*juris* 28. un 29. punkts] = *WRP* 2021, 27 – By [Pierādījumi fotoattēlu veidā]).
- 28 (b) Ir jāprecizē, vai tas vien, ka saskaņā ar apelācijas tiesas konstatējumiem iestādes iemītnieku loks strukturāli ir ļoti viendabīgs un tam ir samērā neliela mainība, attaisno pieņēmumu, ka izziņošana tiek veikta tikai “konkrētām personām”, nevis “personām vispārīgi”. Senāts uzskata, ka uz šo jautājumu ir jāatbild noliedzīgi, jo piekļuve senioru aprūpes centra pakalpojumiem principā ir iespējama visām personām, uz kuriem attiecas piedāvājums, un to ierobežo tikai aprūpes iestādes uzņemšanas kapacitāte.
- 29 Pretēji apelācijas tiesas viedoklim, tikai iespēja iemītniekiem kopīgi ieturēt maltītes, veidot personisku saziņu un sociāli mijiedarboties jau neattaisno pieņēmumu, ka iemītnieki ir cieši savstarpēji saistīti. Katrā ziņā, veicot kvalitatīvu novērtējumu, starp atsevišķajiem iemītniekiem izveidojusies personiskā saikne, ja ņem vērā šo iespēju, var būt tikai kā (atbalstāms) papildu elements atbildētājas izmitināšanas, aprūpes un apgādes piedāvājuma izmantošanai, iemītnieku kopumam nekļūstot – kā tas ir nepieciešams (skat. Tiesas spriedumu, *GRUR* 2016, 684 [*juris* 57. punkts] – *Reha Training/GEMA*) – par “privātu grupu” (skat. *KG [Berlīnes Augstākās tiesas]* lēmumu, 2020. gada 10. jūnijs, 24 U 164/19, [*juris* 26. punkts]; *OLG Dresden [Federālās zemes Augstākā tiesa Drēzdenē]*, *GRUR-RR* 2023, 149 [*juris* 26. punkts]).
- 30 Senāts uzskata, ka atbildes rakstā uz revīzijas sūdzību minētās publisko tiesību normas, kurās ņemts vērā, ka aprūpes iestādes iemītniekiem ir īpaši nepieciešama aizsardzība un palīdzība, neietekmē kabeļu retranslācijas, kas paredzēta iemītnieku nodrošināšanai ar apraides uztveršanu, kvalifikāciju saskaņā ar autortiesību normām. Šajā sakarā atbildes rakstā uz revīzijas sūdzību ir atsauce uz federālo tiesisko regulējumu *Heimgesetz* [Likumā par sociālās aprūpes iestādēm], kura mērķis saskaņā ar tā 2. panta 1. punkta 1. apakšpunktu ir sociālo aprūpes iestāžu iemītnieku cieņas, interešu un vajadzību aizsardzība un kura 10. pantā ir paredzēts izveidot sociālās aprūpes iestādes konsultatīvo padomi kā interešu pārstāvību. Atbildes rakstā uz revīzijas sūdzību ir arī atsauce uz *Rheinland-*

pfälzische Landesgesetz über Wohnformen und Teilhabe (LWTG RP) [Reinzemes–Pfalcas Reģionālo likumu par mājokļu veidiem un līdzdalību], kura mērķis saskaņā ar tā 1. panta 1. punktu ir vecāka gadagājuma cilvēku, pilngadīgu cilvēku ar invaliditāti un pilngadīgu cilvēku, kuriem nepieciešama aprūpe, aizsardzība, cieņa un atbalsts un kura 1. panta 1. punkta 4. apakšpunktā ir noteikts stiprināt šīs mērķa grupas viņu līdzdalībā sabiedrības dzīvē un iesaistē tajā iestādē, kurā viņi dzīvo.

- 31 3. Saistībā ar pārējiem nosacījumiem, kurus Eiropas Savienības Tiesa pieprasa attiecībā uz izziņošanu sabiedrībai Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punkta izpratnē, ir jāprecizē, vai Eiropas Savienības Tiesas līdz šim izmantotā definīcija, saskaņā ar kuru, lai aizsargāta darba izziņošana varētu tikt kvalificēta kā “izziņošana sabiedrībai” Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punkta izpratnē, ir nepieciešams, “lai tas būtu izziņots īpašā tehniskā veidā, kas atšķiras no līdz tam izmantotajiem veidiem, vai, ja tā nav, jaunai sabiedrībai, tas ir, sabiedrībai, kuru autortiesību īpašnieks vēl nav ņēmis vērā, atļaujot sākotnēji izziņot savu darbu sabiedrībai” joprojām ir vispārīgi piemērojama, vai arī izmantotajam tehniskajam veidam ir nozīme tikai gadījumos, kad saturs, kas sākotnēji uztverts virszemes, satelīta vai kabeļu tīkla apraidē, tiek retranslēts atvērta internetā (otrais prejudiciālais jautājums).
- 32 a) Lai aizsargātu darbu varētu kvalificēt kā “izziņošanu sabiedrībai”, Eiropas Savienības Tiesa ir noteikusi, ka tam ir jābūt izziņotam īpašā tehniskā veidā, kas atšķiras no līdz tam izmantotajiem veidiem, vai, ja tā nav, “jaunai sabiedrībai”, tas ir, sabiedrībai, kuru autortiesību īpašnieks vēl nav ņēmis vērā, atļaujot sākotnēji izziņot savu darbu sabiedrībai (Tiesas spriedums, 2018. gada 7. augusts, C-161/17, *GRUR* 2018, 911 [*juris* 4] = *WRP* 2018, 1052 – *Land Nordrhein–Westfalen/Renckhoff*, un tajā minētā judikatūra). Ja vēlākā izziņošana tiek veikta, izmantojot īpašu tehnisku veidu, kas atšķiras no sākotnējās izziņošanas veida, nav nepieciešams pārbaudīt, vai darbs tiek izziņots jaunai sabiedrībai; šādā gadījumā izziņošanai automātiski ir nepieciešama autora atļauja (skat. Tiesas spriedumu, 2013. gada 7. marts, C-607/11, *GRUR* 2013, 500 [*juris* 24.–26. punkts] = *WRP* 2013 18 *ITV Broadcasting/TVC*; rīkojums, 2014. gada 21. oktobris, C-348/13, *GRUR* 2014, 1196 [*juris* 14. punkts] = *WRP* 2014, 1441 – *BestWater International*).
- 33 Tomēr Eiropas Savienības Tiesa ir uzskatījusi, ka vienlaicīgi, pilnīgi un neizmainītai valsts radiopārraižu iestādes radiopārraižu pārraidīšanai ar iekšzemes kabeļiem valsts teritorijā nav vajadzīga atļauja, neņemot vērā tehnisko veidu, kas atšķirās no sākotnējās izziņošanas veida, jo runa nebija par “jaunu sabiedrību” (Tiesas spriedums, 2017. gada 16. marts, C-138/16, *GRUR* 2017, 510 [*juris* 26.–30. punkts] = *WRP* 2017, 682 – *AKM*). Saskaņā ar tiesneša referenta pausto tiesvedībā lietā *AKM* tā saucamais “tehniskais” aspekts attiecīgi aplūkotajā gadījumā nebija piemērojams (Malenovský, *medien und recht* 3/18 – pielikums, 14. lpp., 17. un 18. lpp).

- 34 Arī vērtējot izziņošanu sabiedrībai attiecībā pret viesnīcu viesiem (Tiesas spriedums, 2006. gada 7. decembris, C-306/05, 2006, I-11519 = *GRUR* 2007, 225 [juris 37.–47. punkts] – *SGAE/Rafael*) un ēdināšanas iestādēm (Tiesas spriedums, 2011. gada 4. oktobris, C-403/08 un C-29/08, 2011, I-09083 = *GRUR* 2012, 156 [juris 197.–199. punkts] – *Football Association Premier League* un *Murphy*), kā arī SPA iestāžu klientiem (Tiesas spriedums, 2014. gada 27. februāris, C-351/12, *GRUR* 2014, 473 [juris 27. –33. punkts] = *WRP* 2014, 418 *OSA/Léčebné lázně*) un rehabilitācijas iestādēm (Tiesas spriedums, *GRUR* 2016, 684 [juris 57.–62. punkts] – *Reha Training/GEMA*), Eiropas Savienības Tiesa ir vērtējusi tikai elementu “jauna sabiedrība”, neņemot vērā tehnisko veidu.
- 35 b) Šajā gadījumā runa ir par īpašu tehnisku veidu Tiesas judikatūras izpratnē, jo saskaņā ar apelācijas tiesas konstatējumiem atbildētāja apraides programmas uztver, izmantojot satelītsignālu uztvērēju, un ievada tās savā kabeļtīklā (skat. Tiesas spriedumu, *GRUR* 2013, 500 [juris 26. punkts] – *ITV Broadcasting/TVC*; *GRUR* 2017, 510 [juris 26. punkts] – *AKM*). Tomēr, nolēmuma lietā *AKM* izpratnē tehniskajam aspektam varētu nebūt nozīme, ja retranslators loma aprobežojas ar vienkāršu vienlaicīgu, pilnīgu un neizmainītu virszemes signāla retranslāciju pa kabeļiem (skat. Malenovský, *medien und recht* 3/18 – pielikums, 14. lpp., 17. un 18. lpp.). Viena no doktrīnā paustajām interpretācijām ir tāda, ka īpašais tehniskais veids pieņemumu par izziņošanu sabiedrībai attaisno vēl tikai gadījumos, kad saturs, kas sākotnēji uztverts virszemes, satelīta vai kabeļu tīkla apraidē, tiek retranslēts atvērta internetā, jo tikai tiešsaistes izmantošana ir izziņošanas veids, kam vienmēr ir nepieciešama atsevišķa atļauja (skat. Peukert, *ZUM* 2017, 881, 887 līdz 890 [e] apakšpunkts]).
- 36 4. Visbeidzot, ņemot vērā pārējos nosacījumus, kurus Eiropas Savienības Tiesa ir izvirzījusi attiecībā uz izziņošanu sabiedrībai Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punkta izpratnē, ir jānoskaidro, vai runa ir par “jaunu sabiedrību” Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punktā noteiktās definīcijas “izziņošana sabiedrībai” izpratnē, ja senioru aprūpes centra pārvaldnieks, kas darbojas komerciālos nolūkos, apraides programmas, kas uztvertas, izmantojot savu satelītsignālu uztvērēju, vienlaicīgi, nemainīti un nesaīsināti retranslē uz savā kabeļtīklā esošajiem televīzijas un radio pieslēgumiem aprūpes centra iemītņieku istabās. Šajā ziņā rodas arī jautājums, vai, veicot šo novērtējumu, nozīme ir tam, vai neatkarīgi no apraides kabeļu tīklā iemītņiekiem ir iespēja televīzijas un radio programmas savās istabās uztvert virszemes tīkla apraidē un vai tiesību subjekti jau saņem atlīdzību par piekrišanu sākotnējai pārraidei (trešais prejudiciālais jautājums).
- 37 a) Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru “jauna sabiedrība” Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punktā noteiktās definīcijas “izziņošana sabiedrībai” izpratnē ir tā, kuru autortiesību īpašnieks vēl nav ņēmis vērā, atļaujot sākotnēji izziņot savu darbu sabiedrībai (Tiesas spriedums, *GRUR* 2018, 911 [juris 24. punkts] – *Land Nordrhein-Westfalen/Renckhoff*, un tajā minētā judikatūra). Tiesa uzskata, ka autors, kas atļauj sava darba pārraidīšanu, pamatā ņem vērā tikai uztvērēju īpašniekus kā publiku, kas uztver raidījumu vienatnē vai

privātā vai, attiecīgi, ģimenes lokā. Tāda uztvērēja īpašnieks, kurš – tāpat kā viesnīcas pārvaldnieks vai ēdināšanas iestādes īpašnieks tiesvedībā, kas tika izskatītas Tiesā, – jaunai sabiedrības daļai dod iespēju noklausīties vai noskatīties darbu, darbu attiecīgi izziņo jaunai sabiedrībai (skat. Tiesas spriedumu, *GRUR* 2007, 225 [*juris* 41. un 42. punkts] *SGAE/Rafael*; *GRUR* 2012, 156 197.–199. punkts, *Football Association Premier League* un *Murphy*; skat. arī *BGH* lēmumu, 2012. gada 16. augusts, *IZR* 44/10, *GRUR* 2012, 1136 [*juris* 18. punkts] = *WRP* 2012, 1402 – Platjoslas kabeļi).

- 38 Eiropas Savienības Tiesa ir arī nospriedusi, ka, lai arī aizsargāta darba pārraidīšanas sabiedrībai peļņu nesošais raksturs, protams, nav izšķirošs, lai šādu pārraidīšanu kvalificētu par “izziņošanu sabiedrībai” (skat. Tiesas spriedumu, *GRUR* 2013, 500 [*juris* 43. punkts] – *ITV Broadcasting/TVC*), tomēr šajā ziņā, tostarp, lai noteiktu iespējamo atlīdzību, kas maksājama par šādu pārraidīšanu, nav pilnībā nenozīmīgs (skat. Tiesas spriedumu, *GRUR* 2012, 156 [*juris* 204. punkts] – *Football Association Premier League* un *Murphy*; *GRUR* 2016, 684 [*juris* 49. punkts] – *Reha Training/GEMA*).
- 39 b) Šajā gadījumā attiecīgi ir jāprecizē, vai atbildētājas senioru aprūpes centra iemītņieki ir “jauna sabiedrība”, jo televīzijas un radio raidījumus viņi uztver savās istabās, tātad, vienatnē vai savā privātajā vai ģimenes lokā, un atbildētāja, kas nav sākotnējā raidorganizācija, apraides signālus iemītņiekiem dara pieejamus senioru aprūpes centra darbības, kurai ir komerciāls nolūks, ietvaros.
- 40 Senāta ieskatā jautājums par to, vai senioru aprūpes centra iemītņieki programmas savās istabās uztver vienatnē vai privātajā vai ģimenes lokā Tiesas judikatūras izpratnē, rodas arī tad, ja aprūpes centra iemītņieki nepieder privātai grupai Tiesas judikatūras izpratnē (skat. iepriekš 19. un nākamās punktus).
- 41 Tā kā atbildētāja ir apgalvojusi, ka neatkarīgi no kabeļu retranslācijas iemītņiekiem ir iespēja televīzijas un radio programmas to istabās uztvert virszemes apraidē, ir vēl jāprecizē, vai šis apstāklis ietekmē juridisko vērtējumu, ņemot vērā, ka šajā ziņā attiecīgā gadījumā vēl ir jāizdara konstatējumi.
- 42 Tāpat ir jāprecizē, vai, veicot šo vērtējumu, nozīme ir tam, vai tiesību subjekti jau saņem atlīdzību par piekrišanu sākotnējai pārraidei. Tas attiecas uz tiesību subjektiem, kuri no sākotnējām raidorganizācijām par apraides licenci saņem atlīdzību (skat. Loewenheim/Flechsigg, *Handbuch des Urheberrechts*, 3. izdevums, 47. panta 31. punkts), bet ne uz pašām raidorganizācijām, kuras veic sākotnējo apraidi, attiecībā uz kuru blakustiesībām saskaņā ar Direktīvas 2006/115/EK 16. apsvērumu dalībvalstis var paredzēt lielāku aizsardzību attiecībā uz raidīšanu un publiskošanu. Šajā ziņā, veicot “jaunas sabiedrības” novērtējumu tiesību subjektu gadījumā, kuri jau ir saņēmuši atlīdzību par sākotnējo pārraidi, vērtējums varētu būt tāds, ka senioru aprūpes centra iemītņieki ir daļa no publikas, kuru tiesību subjekti bija ņēmuši vērā, atļaujot publicēšanu, nekā tas ir raidorganizāciju gadījumā, kuras vēl nav saņēmušas atlīdzību par sākotnējo pārraidi un kuru

gadījumā, ja cits uzņēmums veic retranslāciju komerciālos nolūkos, šajā ziņā varētu būt iesaistīta “jauna sabiedrība”.

[..]

DARBBA VERSIJA